

საქმე # 210100119003186078
saqme #1/186-19წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

16 ოქტომბერი, 2019 წელი

ქ. სიღნაღი

სიღნაღის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე გიორგი ბუხრაშვილმა,
ნათია რიკაძის მდივნობით,

პროკურორ _ გ----- ნ-----,
ბრალდებულ _ მ----- ა-----,
ადვოკატ - ა----- ტ-----

მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე №033240719001

მ----- ა----- მიმართ

მოქალაქეობა - საქართველოს მოქალაქე

პირადი ნომერი -3-----

დაბადებული - 2-.0-.1--- წელი

განათლება - ს----- განათლების მქონე

ოჯახური მდგომარეობა - დაოჯახებული

ნასამართლობა - ნასამართლობის მქონე (პირობითი მსჯავრის ქვეშ მყოფი)

რეგისტრირებული: ყ-----, სოფელი წ-----

ფაქტობრივად მცხოვრები: ს----- რაიონი, სოფელი ბ-----

პასუხისგებაში მიცემის მუხლი: საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 381¹ მუხლის პირველი
ნაწილით; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და
იმავე კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ და „ე“
ქვეპუნქტებით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლოს წინაშე წარმოდგენილი მტკიცებულებების ერთობლიობის
განხილვისა და ანალიზის საფუძველზე, სასამართლომ გონივრულ ეჭვს

მიღმა დადგენილად ცნო, რომ მ----- ა----- ჩაიდინა შემაკავებელი ორდერით გათვალისწინებული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შეუსრულებლობა; ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში; მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატიური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, არაერთგზის.

მის მიერ განხორციელებული ზემოაღნიშნული ბრალეული ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

- 2019 წლის 14 ივლისს გაცემული №019521 შემაკავებელი ორდერის შესაბამისად, მ----- ა----- 30 დღის განმავლობაში აეკრძალა იმ სახლთან მიახლოება, სადაც მსხვერპლი, მისი მეუღლე - მ--- ა----- ცხოვრობს, ასევე, აეკრძალა იმ ადგილებთან მიახლოება, სადაც მ--- ა----- იმყოფება. მიუხედავად აღნიშნულისა, 2019 წლის 23 ივლისს, ღამის საათებში, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფი მ----- ა----- იმყოფებოდა ს----- რაიონის, სოფელ ბ----- მდებარე მ--- ა----- სახლში, რითაც არ შეასრულა შემაკავებელი ორდერით გათვალისწინებული მოთხოვნები და ვალდებულებები და მეუღლეს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა და დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, კერძოდ, უთხრა, რომ ღალატის გამო, არ აცოცხლებდა და მოკლავდა, რის გამოც, მ--- ა----- გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ესე იგი, მ----- ა----- ჩაიდინა მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული დანაშაულებრივი ქმედება, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-381¹ მუხლის პირველი ნაწილითა და იმავე კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

- სიღნაღის რაიონულის სასამართლოს 2017 წლის 31 ოქტომბრის განაჩენით მ----- ა----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით (ბრალდების ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს, საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა - 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 2 (ორი) წელი.

- 2019 წლის 8 ივნისს, ღამის საათებში, ს----- რაიონის, სოფელ ბ-----
--- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფმა მ-----
ა----- მეუღლეს - მ--- ა----- მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა,
კერძოდ, აგინებდა მას ხმამაღლა.
- 2019 წლის 14 ივლისს, ღამის საათებში, ს----- რაიონის, სოფელ ბ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფმა მ-----
ა----- მეუღლეს - მ--- ა----- მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა,
ხმამაღლა უყვიროდა და აგინებდა.
- 2019 წლის 23 ივლისს, ღამის საათებში, ს----- რაიონის, სოფელ ბ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, მთვრალ მდგომარეობაში მყოფმა მ-----
ა-----, არასრულწლოვანი შვილების - ვ---- ა-----ა და
ნიკოლოზ ა----- თანდასწრებით, მეუღლეს - მ--- ა----- მიაყენა
სიტყვიერი შეურაცხყოფა, ხმამაღლა უყვიროდა და აგინებდა.
- მ----- ა----- მიერ 2019 წლის 8 ივნისიდან 23 ივლისის განმავლობაში
განხორციელებული სისტემატური შეურაცხყოფის შედეგად, მ--- ა-----
-- განიცადა ტანჯვა.

ესე იგი, **მ----- ა-----** ჩაიდინა მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული
დანაშაულებრივი ქმედება, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ და „ე“
ქვეპუნქტებით.

საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე, ბრალდებულმა **მ----- ა-----**
მთლიანად სცნო თავი დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში.

სახელმწიფო ბრალმდებელმა **მ----- ა-----** მიმართ ითხოვა
გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანა, ხოლო, დაცვის მხარემ ითხოვა მის
მიმართ ღმობიერი სასჯელის გამოყენება.

2019 წლის 16 ოქტომბერს სიღნაღის რაიონულ სასამართლოში გამართულ
არსებითი განხილვის სხდომაზე, ბრალდების მხარე და დაცვის მხარე
შეთანხმდნენ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებებზე და
აღნიშნული მტკიცებულებებით დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებზე,
რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიდნენ. დაცვის მხარეს ბრალდების
მხარის არც ერთი და არც ბრალდების მხარის მიერ აღნიშნული
მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები სადავოდ არ
გაუხდია, რის გამოც, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი
მტკიცებულებები, რომლებიც დასაშვებად იქნა ცნობილი, საქმის არსებით
განხილვაზე და აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი
გარემოებები, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე

მუხლის თანახმად, გამოკვლევის გარეშე, მიღებულ იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია. გარდა ამისა, წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ მოისმინა ბრალდების მხარისა და ბრალდებულის მოსაზრებები, გაეცნო წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები საკმარისად მიიჩნია ვარაუდისათვის, რომ ალბათობის მაღალი ხარისხით ბრალდებულ მ----- ა----- მიმართ გამოტანილი იქნებოდა გამამტყუნებელი განაჩენი.

ამასთან, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ გარდა ბრალდებულის აღიარებისა, სასამართლოს მიერ გაანალიზებული და შეფასებული იქნა რა მოცემულ საქმესთან დაკავშირებით დასაშვებად და უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებანი, მიჩნეულ იქნა, რომ არსებობს მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება მ----- ა----- მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 381¹ მუხლის პირველი ნაწილით; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქვეპუნქტებით.

გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის ფაქტი, კერძოდ, საქმის შესწავლის შედეგად სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ მოცემულ საქმესთან დაკავშირებით არსებობს ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება მ----- ა----- ბრალეულობა, კერძოდ:

შეტყობინება №1937414 დანაშაულის ჩადენის შესახებ; გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათი, ფორმა №1; შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი თანდართული ფოტო-ცხრილით; დადგენილება მ--- ა----- დაზარალებულად ცნობის შესახებ; დაზარალებულ მ--- ა----- გამოკითხვის ოქმები; მოწმეების - ვ--- ა-----, ლ-- კ-----, გ----- ო----- --- და ვ----- ო----- გამოკითხვის ოქმები; ალკოტესტით შემოწმების ქვითარი; 2019 წლის 9 ივნისს გაცემული №019508 შემაკავებელი ორდერით; სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 31 ოქტომბრის განაჩენით მ----- ა----- მიმართ; მ----- ა----- დაკავების ოქმი; მ----- ა----- მოწმისა და ბრალდებულის სახით გამოკითხვისას მიცემული ჩვენებები და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და რაც საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს მიერ გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებად ერთობლიობაში ასაბუთებენ ბრალდებულ მ----- ა----- --- მიმართ წარდგენილ ბრალდებას.

ამდენად, სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა რა სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებანი უტყუარობისა და საკმარისობის თვალსაზრისით, მიიჩნევს, რომ ზემოაღნიშნულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლივი ანალიზისა და ბრალდებულის მიერ ბრალის აღიარების საფუძველზე, მათი ურთიერთშეჯერებითა და ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა უტყუარად არის დადასტურებული ბრალდებულის მიერ მის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენა, კერძოდ, დასტურდება ფაქტი იმისა, რომ **მ----- ა-----** ჩაიდინა შემაკავებელი ორდერით გათვალისწინებული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შეუსრულებლობა; ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძველიანი შიში; მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატიური შურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, არაერთგზის.

სასჯელის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს ბრალდებულ **მ----- ა-----** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ **მ----- ა-----** პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია. ხოლო, რაც შეეხება მის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს, დაზარალებულს მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია ასევე, ბრალდებულს აქვს მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი, არის დასაქმებული და ფიზიკური შრომით არჩენდა ოჯახს.

ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ **მ----- ა-----** მიმართ სასჯელის მიზნების მიღწევას, კერძოდ ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას, სამართლიანობის აღდგენასა და ბრალდებულის შემდგომ რესოციალიზაციას, უზრუნველყოფს მისთვის სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრა, 126¹ მუხლის პირველი ნაწილითა და იმავე კოდექსის 111¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 21-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 258-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. **მ----- ა-----** ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - 300 (სამასი) საათის ოდენობით.
2. **მ----- ა-----** ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - 220 (ორას ოცი) საათის ოდენობით.
3. **მ----- ა-----** ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - 160 (ას სამოცი) საათის ოდენობით.
4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის პირველი და მესამე ნაწილების შესაბამისად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ და „ე“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქოს ნაკლებად მკაცრი - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 381¹-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლითა და იმავე კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენისათვის დანიშნული სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **მ----- ა-----** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - 300 (სამასი) საათის ოდენობით.
5. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს **მ----- ა-----** მიმართ სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 31 ოქტომბრის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით.
6. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ მიემატოს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - თავისუფლების აღკვეთა - 5 (ხუთი) თვის ვადით და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით, **მ----- ა-----**

საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა - 5 (ხუთი) თვის ვადით და საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - 300 (სამასი) საათის ოდენობით.

7. გაუქმდეს მ----- ა----- მიმართ სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 24 ივლისის განჩინებით შერჩეული აღკვეთი ღონისძიება - პატიმრობა.

8. საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, მ----- ა----- სასამართლო განხილვამდე პატიმრობაში ყოფნის დრო ჩაეთვალოს სასჯელის ვადაში და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2019 წლის 24 ივლისიდან.

9. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 44-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის აღსრულება და კონტროლი დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულ მ----- ა----- საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით, რომლის ნებართვის გარეშეც მსჯავრდებულ მ----- ა----- აკრძალოს საცხოვრებელი ადგილის შეცვლა.

10. განაჩენი შედის კანონიერ ძალაში გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

11. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მისამართი – ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზირი №7ა), სიღნაღის რაიონული სასამართლოს (მისამართი – ქ. სიღნაღი, ც. დადიანის ქუჩა №15) მეშვეობით.

მოსამართლე:
ბუხრაშვილი

გიორგი